

خَوْ شَوْرْدَن (الْغُسْلُ)

نَهْوِي خَوْشَوْرْدَن پِيُوِيَسْت دَهَكَات (مُوجِبَاتُ الْغُسْلِ)

موسولمان بوون^(۵۱) ودابه زیننی (مَنِي) به ئاره زوووه وئه گهر له خه ویشدا بیئت^(۵۲)

(۵۱) له بهر فرموده که ی (قَيْسُ بْنُ عَاصِمٍ) (خوای لِي رازی بیئت) فرمودی: ((أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ) أُرِيدُ الْإِسْلَامَ ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَغْتَسِلَ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ)) واته: كهوا كاتيك موسولمان بوو ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمانی پی کرد خوی بشوات به ئاو و به (سِدْر) [رواه النسائي (۱۸۸/۱۰۹/۱) والترمذی (۶۰۵/۵۰۲/۲) و ابوداود (۳۵۵/۲۵۱/۱) وغيرهم وهو حديث صحيح برواه الإرواء (۱۲۸/۱)].

وه له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لِي رازی بیئت) كهوا (تُمَامَةَ الْحَنْفِي) به ديل گيرا ، وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) به نیانیان دهیدا به لایدا و دهیفرموو: ((مَا عِنْدَكَ يَا تُمَامَةَ ؟)) واته: چیت پییه ئه ی (تُمَامَةَ) ؟ ئه ویش دهیوت: ((إِنْ تَقُلْ تَقُلْ ذَا دَمٍ ، وَإِنْ تَمُنُّنْ تَمُنُّنْ عَلَى شَاكِرٍ ، وَإِنْ تُرِدِ الْمَالَ نُعْطِكَ مِنْهُ مَا شِئْتَ)) واته: ئه گهر بکوژیت ئه وه خاوهن خوینیک ده کوژیت ، وه ئه گهر مننه تیش بکهیت - به وهی به بی پاره ئازادم بکهی - ئه وه مننهت ده کهیت به سه ره یه کیکا سوپاس که ره ، وه ئه گهر پاره تیش ده ویت ، ئه وه چه ندت ده ویت پیئت ده دهین . وه هاوه لانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) پییان خۆش بوو به پاره ئازاد بکریت ، ده یانوت : ئیمه چی به کوشتنی ئه مه بکهین ؟ جا رۆژیکیان پیغه مبهر خوا (ﷺ) دای به لایدا ، موسولمان بوو ، جا ئازادی کرد و ره وانه باغه که ی (أَبُو طَلْحَةَ) ی کرد ، و فرمانی پی کرد خوی بشوات ... [رواه أحمد وهو حديث صحيح أصله عند الشيخين برواه فقه السنة (۵۸/۱)].

(۵۲) له بهر فرموده که ی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لِي رازی بیئت) كهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمودی ((إِنَّمَا الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ)) واته: خَوْشَوْرْدَن به ئاو پیو یست ده بیئت به هاتنه وهی ئاوی مه نی [رواه مسلم (۳۴۲/۲۶۹/۱) و ابوداود (۲۱۴/۳۶۶/۱) مع العون].

وه ههروه ها له بهر فرموده که ی (أُمُّ سَلَمَةَ) (خوای لِي رازی بیئت) كهوا (أُمُّ سُلَيْمٍ) ووتی: ئه ی پیغه مبهری خوا ، له راستیدا خوای گه وره شهرم له حه ق ناکات ، ئایه ئافرهت خَوْشَوْرْدَنی له سه ره ، ئه گهر له خه ودا له شی گران بوو ؟ فرمودی: ((نَعَمْ ، إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ)) واته: به لئی ، ئه گهر ئاوی مه نی بینی [رواه البخاری (۱۳۰/۲۲۸/۱) مع الفتح ومسلم (۳۱۲/۲۵۱/۱) والترمذی (۱۲۲/۸۰/۱)].

وه ئاره زووو (شَهْوَةَ) به مه رج ده گیریت له کاتی نه خه و تندا نه ک خه و تن ، له بهر ئه وه فرموده یه ی که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمودی: ((إِذَا حَذَفْتَ الْمَاءَ فَأَغْتَسِلْ مِنْ

الْجَنَابَةِ ، فَإِذَا لَمْ تَكُنْ حَازِفًا فَلَا تَغْتَسِلُ)) واته: ئەگەر ئاوت فرییدا ئەوه خۆت بشۆ ،
 وه ئەگەر فرییت نەدا ، ئەوه خۆت مەشۆ [روا احمد (۸۲/۲۴۷/۱) واسناده حسن صحیح بېروانه الإرواء
 (۱۶۲/۱)].

ئیمامی (شَوَكَانِي) له (نَيْلُ الْأَوْطَارِ) (۲۷۵/۱) دا فرمووی: ئەوه سیفەتەیشە تەنها له
 کاتی ئارەزوودا هەیه ، بۆیه (المُصَنَّف) - که خاوەنی کتیبی (مُنْتَقَى الْأَخْبَار) ه -
 ووتیەتی: ئەمەش ئاماژەیه بۆ ئەوهی ئەگەر ئەو ئاوه به ئارەزووه دەرئەچوو ، ئیتر به
 هۆی نەخۆشیهوه بێت یان به هۆی سەرماوه ، ئەوه خۆشۆردن پێوست ناکات .
 و چوونه ژووهرهوهی زهکهري پياو به پيش (رَحْم) ی یان پاش (كَوْم) ی^(۵۳)
 ئافرهتدا^(۵۴) و مردن^(۵۵)

وه ئەگەر یهكێك خهوی بیینی بهلام ئاوی نەبیینی ئەوه خۆشۆردنی له سەر نییه ، وه
 هەر که سێکیش ئاوی بیینی بهلام خهوی له یاد نەبوو ، ئەوه خۆشۆردنی له سەر ، له بهر
 فرمودهکهی (عائِشَةُ) (خوای لی رازی بییت) کهوا فرمووی: پرسیار کرا له پێغه مبهری
 خوا (ﷺ) له باره ی پیاویک تهری ده بیینی بهلام له یادی نییه کهوا خهوی بیینی بییت ؟
 ئەویش فرمووی: ((يَغْتَسِلُ)) واته: خۆی دوشوات ، وه له باره ی پیاویکه وه واده بیینی
 خهوی بیینوه بهلام هیچ تهرپیهک نابینی ؟ ئەویش فرمووی: ((لَا غَسْلَ عَلَيْهِ)) واته:
 خۆشۆردنی له سەر نییه [رواه الترمذی (۱۱۳/۷۴/۱) وأبوداود (۲۳۳/۳۹۹/۱) مع العون وهو حدیث صحیح
 بېروانه صحیح ابی داود (۲۱۶)].

(۵۳) حهرامه له سهر پياو جيماع له گه ل ژنه کهیدا بکات له پاشه وه ، ئەگەر زهکهري
 بخاته کۆمیه وه ، به دهقی ئایهتی قورئان وفهرموده ی (صَحِيح) ی پێغه مبهری خوا (ﷺ)
 بېروانه [تفسیری (بن کثیر) تفسیری ئایهتی (۲۲۲) ی سورتهی البقره] ، بهلام دروسته له پاشه وه
 جيماعی له گه لدا بکات به و مه رجهی جيماعه که له شوینی مندال بوونه وه بییت (په جم) .

(۵۴) له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بییت) کهوا پێغه مبهری خوا
 (ﷺ) فرمووی: ((إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ ثُمَّ جَهَدَهَا فَقَدْ وَجِبَ عَلَيْهِ الْغُسْلُ))
 واته: ئەگەر له نیوان هه رچوار په لیدا دانیشت ، پاشان کۆششی له گه لدا کرد - به وه ی
 زهکهري بخاته په حمی ئافره ته که وه - ئەوه خۆشۆردنی له سهر پیاویست بووه ، با
 (مَنِي) یشی دانه به زیت [رواه مسلم (۳۴۸/۲۷۱/۱)].

(۵۵) واته ئەگەر موسولمانیک مرد ، ئەوه پیاویست ده بییت له سهری موسولمانانی
 ده وره بهری بیشۆنه وه ، له بهر فرموده که ی (أُمُّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّة) (خوای لی رازی بییت)

که‌وا فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتیک که که‌کھی وه‌فاتی کرد هاته ژووره‌وه وه‌رمووی: ((إغسلنها ثلاثاً ، أو حمساً ، أو أكثر من ذلك إن رأيتن ذلك بماءٍ وسدرٍ وأجعلن في الآخرة كافوراً ، أو شيئاً من كافور ، فإذا فرغتن فادنيني)) واته: بیشونه‌وه سئ جار یان پینج جار یان زیاتر نه‌گه‌ر خوتان به باشتان بینی به ئاو به کنار (سدر) ، وه دواین جاریشی کافوری تیکه‌ل بکه‌ن [رواه البخاری (۱۲۵۲/۱۲۵/۳) ومسلم (۹۳۹/۶۴۶/۲)].

وه له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) که‌وا پیاویک ووشره‌که‌ی له‌قه‌ی لی‌دا ، وه نیمه‌ش له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا دا بوین (ﷺ) که له (إحرام) بوو ، جا فه‌رمووی: ((إغسلوه بماءٍ وسدرٍ ، وكفنوه في ثوبين ، ولا تمسوه طيباً ، ولا تحمروا رأسه ، فإن الله يبعثه يوم القيامة مليئاً)) واته: بیشونه‌وه به ئاو به (سدر) وه (کفن) ی بکه‌ن له دوو به‌رگدا ، وه بوئی لی مه‌ده‌ن ، وه سه‌ریشی دامه‌پوشن ، چونکه له‌رۆژی دوایدا خوای گه‌وره زیندوی ده‌کاته‌وه به ((لبيك اللهم ...)) [رواه البخاری (۱۲۶۷/۱۲۷/۳) ومسلم (۱۲۰۶/۸۶۵/۲)].

وبرانی خوینی‌ه‌یز^(۵۶) و زه‌یسانی^(۵۷) و نوژی جومعه^(۵۸)

(۵۶) له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به (فاطمة بنت أبي حبيش) فه‌رمووی: ((إذا أقبلت الحيضة فدعي الصلاة ، وإذا أدبرت فأغتسلي وصلي)) واته: نه‌گه‌ر تووشی ه‌یز بوویت ، نه‌وه واز له‌ نوژی بیته ، وه نه‌گه‌ر کو‌تایشی پی هات ، نه‌وه خوت بشو و نوژی بکه [رواه البخاری (۳۰۶/۴۰۹/۱) ومسلم (۳۳۲/۲۶۲/۱) وغيرهما والفاظ غير البخاری ((فأغتسلي عنك الدم وصلي))].

(۵۷) زه‌یسانی وه‌کو ه‌یز وایه به یه‌کرای (إجماع) ی زانایانی ئیسلام [بروانه‌المجوع شرح المهذب (۱۴۸/۲) للنووی].

(۵۸) له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أبو سعيد) (خوای لی رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((غسل الجمعة واجب على كل محتلم ...)) واته: خو‌شوردنی جومعه پیویسته له سه‌ر ه‌موو موسولمانیکی پی گه‌یشتوو ... [رواه الجماعة].

تیبینی:

خو‌شوردنی جومعه مه‌رج (شرط) نییه بو نوژی جومعه به یه‌کرای (إجماع) ی زانایانی ئیسلام ، به‌لام زانایان له‌وه‌دا جیاوازن ئایه پیویست (واجب) ه‌یان سوننه‌ته.

نه‌وانه‌ی که ده‌لین: پیویست (واجب) ه‌ زیاتر نه‌م به‌لگانه‌یان به ده‌سته‌وه‌یه:

بہ کہم: عَنْ (إِبْنِ عُمَرَ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْجُمُعَةِ فَلْيَغْتَسِلْ)) وَاثَهُ: ئەگەر بە کێکتان هاتن بۆ جومعه با خۆی بشوات [رواه الجماعة].
دووەم: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((غُسْلُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ وَالسَّوَاكُ وَأَنْ يَمَسَّ مِنَ الطَّيِّبِ مَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ)) وَاثَهُ: خۆشۆردنی جومعه پێویسته له سەر هه موو پێگه یشتوو یهك ، وه سیواک کردنیش ، وه بۆنیش له خۆی بدات هه ر چه ندیك توانای لی بێت [متفق عليه].

سێیهم: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا يَغْسِلُ فِيهِ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ)) وَاثَهُ: حه ققه له سهر هه موو موسولمانێك كه وا له حه وت رۆژ جارێك رۆژێك دیاری بکات ، خۆی تێدا بشوات ، سه ر و لاشه ی بشوات [متفق عليه].

چوارهم: عَنْ إِبْنِ عُمَرَ : ((بَيْنَمَا هُوَ (عُمَرُ) قَائِمٌ مِنَ الْخُطْبَةِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ الْأَوْلِيَيْنِ ، فَنَادَاهُ عُمَرُ: أَيَّةَ سَاعَةٍ هَذِهِ ؟ فَقَالَ: إِنِّي شَغَلْتُ فَلَمْ أَقْلِبْ إِلَى أَهْلِي حَتَّى سَمِعْتُ التَّأْدِينَ فَلَمْ أَزِدْ عَلَى أَنْ تَوَضَّأْتُ ، قَالَ: وَالْوَضُوءُ أَيْضًا وَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَأْمُرُ بِالْغُسْلِ)) وَاثَهُ: (عُمَرُ) له سه ر مینبه ره وه وتاری جومعه ی دهدا ، پیاویك له كوچه ره پێشیننه كان هاته ژووری مزگه وته وه ، جا (عُمَرُ) یش بانگی لی کرد: ئیستا چی کاتیکه دیت بۆ مزگه وت ؟ ئەویش ووتی: زۆر سه ر قال بووم ، جا نه گه رامه وه بۆ مال تا دهنگی بانگم بیست ، جا له دهست نوێژ زیاتر هه چی ترم نه کرد ، جا ئەویش ووتی: دهست نوێژیشت گرتوه ، وه دهیشرانی پێغه مبه ری خوا(ﷺ) فه رمانی به خۆشۆردن ده کرد [متفق عليه].
وه ئەو پیاوه كوچه ره ئیمامی (عُثْمَانُ) بوو ، وهك له هه ندی رپوايه تی فه رمووده كه دا هاتوه .

وه نه وانه یش كه ده لێن سونه ته زیاتر نه م به لگانه یان پێیه :

بہ کہم: عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ تَوَضَّأَ لِلْجُمُعَةِ فِيهَا وَنِعِمَتْ ، وَمَنْ إِغْتَسَلَ فَذَلِكَ أَفْضَلُ)) وَاثَهُ: هه ر كه سێك دهست نوێژ بگرتت بۆ جومعه ، ئەوه ته واوه وچاکی کردوه ، وه هه ر كه سێكیش خۆی بشوات ئەوه چاكره [رواه الخمسة إلا ابن ماجه فإنه رواه من حديث جابر بن سمرة].

دووەم: عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسِ التَّقْفِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((مَنْ غَسَلَ وَاغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَبَكَرَ وَابْتَكَرَ وَمَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ فَاسْتَمَعَ وَلَمْ يَلِغْ كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ عَمَلٌ سَنَةٍ أَجْرَ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا)) وَاثَهُ: هه ر كه سێك خۆی بشوات به جوانی له رۆژی جومعه دا ، وه زوو بپوات بۆ مزگه وت ، وه به پی

بروات وسواری هیچ نه بیټ ، وه نزیکی ئیمام دانیشتیت ، جا گوئی بگریټ و قسه نه کات
له کاتی ووتار دانی ئیمامدا ، نه وه به گشت ههنگاوئیکی پاداشتی کرده وهی سالیکی
بو ههیه به پوژوو و شه و نویره کانیه [رواه الخمسة ولم يذكر الترمذی (مَشْنَى وَلَمْ يَرْكَبْ)].

.....

جا فەرموویانه : ئەم فەرموودەیهی (سَمْرَةَ) و فەرموودەکە (أُوس) (خوایان لی پازی
بیټ) ئەو فەرمانانە لە پیویست (وَأَجِب) هوه لا دەدەن بو سوننەت ، وه هورهه دلین:
فەرموودەکە (عُمَر) (خوای لی رازی بیټ) که (إِنكَارِی) له (عُثْمَانَ) کرد وه فەرمانی
پی نه کرد برواته وه خوئی بشوات ، به لگهیه له سه ره وهی سوننەته !! وه هورهه
ده لاین: فەرموودەکە (أَبُو سَعِيدٍ) که وه ده فەرمی: خۆشۆردن (وَأَجِب) ه ، به ناشکرا
(عَطْفِی) سیواک کردن وبۆن له خۆدانی له سه ره کراوه ، که به (إِجْمَاع) سوننەتن ،
که وه بو وه (لَفْظِی) (وَأَجِب) ه ، بو زیاتر جه خت (تَأْكِيد) کردنه له سه ره وه
سوننەته !! .

به لام نه وانە ی ده لاین: خۆشۆردنی (جُمُعَة) پیویست (وَأَجِب) ه له وه لامیاندا ده لاین:
فەرموودەکانی (وَأَجِب) بوون زۆر به هیزه و ناشکرایه ، به لام فەرموودەکە (سَمْرَةَ)
(سَنَد) ه که ی زۆر به هیز نییه ، وه (دَلَالَة) که ی زۆر بوون نییه ، پاشان کاتیکی ئیمه به دوا
(قَرِينَة) دا ده گه ریپین ئە گه ره به راشکاوی (صَرَاحَة) نه یه فەرموویټ خۆشۆردنی جومعه
پیویسته ، جا کاتیکی ئاوا به (صَرَاحَة) به فەرموویټ (وَأَجِب) ه ، ئیتر پیویست ناکات به دوا
(قَرِينَة الصَّارِفَة) دا بگه ریپیت . وه له وانە یه ((وَمَنْ تَوَضَّأ)) بو که سیکی بیټ که له پیشدا
خوئی شوریدیټ ، به لام ده ست نویره شکابیټ ، وه (إِبْنُ دَقِيقُ الْعِيدِ) وه لامیان ده داته وه و
ده فەرمی: کاتیکی واز له (ظَاهِرِی) (لَفْظِی) ((وَأَجِب)) و ((حَقُّ عَلِي)) ده هیتریتی و
(صَرَف) ده کریټ بو (تَأْكِيد) ئە گه ره فەرموودە (مُعَارِض) ه که (رَاجِح) تر بیټ له (دَلَالَة) دا ،
به لام به هیز ترین به لگه یان که (مُعَارِض) ه ی ئەم فەرموودانە ی پی ده که ن فەرموودەکە ی
(سَمْرَةَ) یه که (سَنَد) ه که ی به رگری (سَنَد) ی ئەم فەرموودانە ناکات . وه فەرموودەکە ی
(عُمَر) یش که (إِنكَارِی) له (عُثْمَانَ) کرد و فەرمووی: به تهنه ده ست نویره گرتوه ، وه
تویش ده زانیت پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فەرمانی به خۆشۆردن کردوه ، ئەمه خوئی بو خوئی
به لگه یه کی ناشکرایه که وه هاوه لانیس هه ره به و شیوه یه تیگه یشتوون که وه پیغه مبه ری خوا
(ﷺ) فەرمانی به خۆشۆردنی (جُمُعَة) کردوه ، وه فەرمان نه کردنی (عُمَر) به (عُثْمَانَ) که وه

برپواته وه خوی بشوات ، له بهر ئه وه بووه كهوا كاتی ئه وه نه مابوو ، ئه گهر برپواته وه بو
خۆشۆردن ئه وه (جُمعه) كهی له دهست دهرده چوو .

وه لای هه مووانیش زانراوه كه خۆشۆردن بو (جُمعه) مه رج (شَرَط) نییه بو (جُمعه)
کردنه كه ، به لكو پێویست (وَاجِب) ه ، واته : نه كردنی به قهستیشه وه ته نها تاوان بار ده بیست
، به لام نوێژی (جُمعه) ه كه ی پێ به تال نابیته وه ، ئه مه ئه گهر به قهستیشه وه غوسل نه كات
، جا ئه گهر به قهسته وه نه بیست ئه وه تاوان باریش نابیت .

وه بو فه رموده كه ی (أَبُو سَعِيد) كه ده لێن : (عَطْف) ی سوننه تی كراوه ته سه ر ،

پایه كانی خۆشۆردن (أَرْكَانُ الْغُسْلِ)

نیهت^(۵۹) و ته ر بوونی هه موو لاشه^(۶۰)

(إِبْنُ الْجَوَازِي) له وه لامیاندا ده فه رمی : هیچ قه ده غه یه کی تی دا نییه كهوا (عَطْف) ی شتیکی
سوننه ت بکریته سه ر شتیکی (وَاجِب) ، به تایبه تی کاتیك كه حوكمی (مَعْطُوف) كه به
(صَرَاحَة) نه وتراوه . جا ئه مه ش رای (شَوَكَانِي) و (صَنْعَانِي) و (أَلْبَانِي) یه ، كه ئه وانیش له
زانا پێشینه كانه وه وه ریان گرتوه . (النَّوَوِي) ده فه رمی : فَحَكِي وَجُوبَهُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنَ السَّلَفِ
حَكُوهُ عَنْ بَعْضِ الصَّحَابَةِ .

وه (ظَاهِر) یکانیش وا ده لێن ، وه (إِبْنُ الْمُنْذِر) له (مَالِك) ه وه ده یگێرپیته وه ، وه هه روه ها
له (أَبُو هُرَيْرَةَ) و (عَمَّار) و كه سانی تریشه وه ده یگێرپنه وه ، وه (إِبْنُ حَزْم) یش ده یگێرپیته وه
له (عَمْر) و كۆمه لێکی تر له هاوه لان و پاش ئه وانیش ، وه ئه مه شیان گێراوه ته وه له (إِبْنُ
حُرَيْمَةَ) یشه وه ، وه (الْخَطَّابِي) یش له (حَسَنُ الْبَصْرِي وَمَالِك) ه وه ده یگێرپیته وه .

جا بو زیاتر شاره زا بوون له م مه سه له یه [بڕوانه (نیل الأوطار للشوكانی ۲۷۲/۱) و (سبل السلام
للصنعاني ۱/۱۴۱) و (المحلی لابن حزم ۲/المسألة ۱۷۸) و (تمام المنة للألبانی ل ۱۲۰)] .

(۵۹) له بهر فه رموده كه ی (عَمْرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لی رازی بیست) بڕوانه (پ ۳۱) .

(۶۰) له بهر فه رموده كه ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیست) كهوا فه رموی : ((كَانِ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ ، يَبْدَأُ فَيَغْسِلُ يَدَيْهِ ، ثُمَّ يَفْرُغُ بِيَمِينِهِ عَلَى
شِمَالِهِ ، فَيَغْسِلُ قَرْجَهُ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ ، ثُمَّ يَأْخُذُ الْمَاءَ فَيَدْخُلُ أَصْبَعُهُ
فِي أَصْلِ الشَّعْرِ حَتَّى إِذَا رَأَى أَنْ قَدْ اسْتَبْرَأَ ، حَفَنَ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ حَفَنَاتٍ ، ثُمَّ
أَفَاضَ عَلَى سَائِرِ جَسَدِهِ ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ)) واته : پێغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه گهر
خۆشۆردنی له ش گرانی بکردایه ، له پێشدا هه ردوو دهستی ده شۆرد ، پاشان به دهستی
راستی ئاوی ده کرده دهستی چه پيدا و هه وره تی پی ده شۆرد ، پاشان دهست نوێژی دگرت

وہکو دەست نوپۆزی نوپۆز ، پاشان ئاوی ھەلدەگرت جا پەنجەکانی دەخستە بنی مووی سەری تا ئەگەر ببینیایە ئاوەگەشتووتە پێستی سەری ، ئەو سە گویل ئاوی دەرکردە سەریدا ، پاشان ئاوی دەرکردە ھەموو لاشەیدا ، پاشان ھەردوو پەیی شۆرد [رواھ البخاری (۲۴۸/۳۶۰/۱) و مسلم (۳۱۶/۲۵۳/۱) وھذا لفظه].

تیبینی:

پێویست نییە لە سەر ئافرەت پەلکەکانی ھەلوەشیینیئەو ھەو خۆشۆردنی لەش گرانى ، بەلام دەبیت بیکاتەو ھەو خۆشۆردنی ھەزو زەیسانی ، لە بەر ھەرموودەکەى (أَمْ سَلَمَةَ) (خوای لى رازی بیت) کەوا ھەرمووی: ووتم ئەى پێغەمبەرى خوا ، من ئافرەتیکم پەلکەکانى سەرم توند دەکەم ، ئایا ھەلوەشیئمەو ھەو خۆشۆردنی لەش گرانى ؟ ھەرمووی: ((لا ، إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْتِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَتِيَّاتٍ ثُمَّ تَفِيضِينَ عَلَيْكَ الْمَاءَ فَتَطْهَرِينَ)) واتە: ئەو ، تەنھا بەستە کەوا سە گویل بکەیتە سەرتدا ، پاشان ئاوە ھەموو لاشەت بکەى ، جا پاک دەبیتەو [رواھ مسلم (۳۳۰/۲۵۹/۱) و أبوداود (۲۴۸/۴۲۶/۱) و غیرەما].

پێویستەکانی خۆشۆردن (وَأَجِبَاتُ الْغُسْلِ)

بە ناوی خوا دەست پێ کردن ^(۶۱) و دەست نوپۆز گرتن ^(۶۲).

سوننەتەکانی خۆشۆردن (سُنُنُ الْغُسْلِ)

دەست ھێنان بە ھەموو لاشەدا ^(۶۳) ، پێش خستنی راست لە شۆردندا ^(۶۴)

و ھەرموودەکەى (عَائِشَةُ) (خوای لى رازی بیت) کەوا (أَسْمَاءُ) پرسیاری لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) کرد لەبارەى خۆشۆردنی ھەیزەو ھەو ، جا ھەرمووی: ((تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءً هَا وَسِدْرَتَهَا فَتَطْهَرُ ، فَتُحَسِّنُ الطُّهُورَ ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ دَلْكَاً شَدِيداً ، حَتَّى تَبْلُغَ شُونَ رَأْسِهَا ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ ، ثُمَّ تَأْخُذُ فَرِصَةً مُمْسَكَةً فَتَطْهَرُ بِهَا)) واتە: ھەر یەکیکتان ئاوەکەى و (سیدر) ھەکەى ئامادە دەکات ، جا دەست نوپۆزیکى جوان دەگریت ، پاشان ئاوەکاتە سەریدا جا بە چاکى دەستی پێدا دەھینیت ، ئا دەگاتە بنی سەری پاشان ئاوی پێدا دەکات و پارچە پەمویەکی بۆن پێدا کراو دەگریتە دەستەو ھەو و خۆی پێ پاک دەکاتەو . جا (أَسْمَاءُ) ووتى: چۆن خۆی پێ پاک بکاتەو ؟ ئەویش ھەرمووی: ((سُبْحَانَ اللَّهِ تَطْهَرِينَ بِهَا ،)) واتە: (سُبْحَانَ اللَّهِ) خۆتى پێ پاک بکەرەو ، جا (عَائِشَةُ) ووتى : - وەکو بیەوئى بېشاریتەو - شوینەوارى خۆینەکەى پێ پاک دەکەیتەو ، ھەرەو ھا پرسیاری لە بارەى خۆشۆردنی لەش گرانىو ھەو لى کرد ،

پیغمبهری خوایش (ﷺ) فەرمووی ((تَأْخُذُ مَاءً فَتَطَهَّرُ ، فَتُحَسِّنُ الطُّهُورَ ، أَوْ تُبْلِغُ الطُّهُورَ ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ ، حَتَّى تَبْلُغَ شَوْنَ رَأْسِهَا ، ثُمَّ تُفِيضُ عَلَيْهَا الْمَاءَ)) واتە: ئاوهکه‌ی ده‌بات دەست نۆیژی پێ دەگریت ، پاشان ئاوه‌کاته سه‌ریدا و دەستی تێ دەخات تا ده‌گاته بنی سه‌ری ، پاشان ئاوی پێدا ده‌کات ، جا (عائشە) فەرمووی : چاکترین ئافره‌تان ئافره‌تانی (أَنْصَارَ) ه ، شه‌رم قه‌ده‌غە‌ی ئه‌وه‌ی ئی نه‌ده‌کردن که‌وا له‌ ئایین تێ بگەن [رواه مسلم (۳۳۲/۲۶۱/۱)].

(۶۱) له‌ به‌ر فەرمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) بڕوانه (پ ۳۴).

(۶۲) له‌ به‌ر فەرمووده‌که‌ی (عَائِشَةَ) بڕوانه (پ ۶۰) .

وه له‌ به‌ر فەرمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) که‌وا فەرمووی: (مَيْمُونَةَ) فەرمووی: ((وَصَعْتُ لِلنَّبِيِّ (ﷺ) مَاءً لِلْعَسَلِ ، فَعَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا ، ثُمَّ أْفَرَعُ عَلَى شِمَالِهِ فَعَسَلَ مَذَاكِيرَهُ ، ثُمَّ مَسَحَ يَدَهُ بِالْأَرْضِ ثُمَّ مَضَّ وَاسْتَنْشَقَ ، وَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ، ثُمَّ أَفَاضَ عَلَى جَسَدِهِ ، ثُمَّ تَحَوَّلَ مِنْ مَكَانِهِ فَعَسَلَ قَدَمَيْهِ)) واتە: ئاوی خۆشۆردنم بۆ پیغمبهری خوا (ﷺ) دانا ، جا هەردوو دەستی دوو جار یان سێ جار شۆرد ، پاشان ئاوی کرده سه‌ر دەستی چه‌پیدا و عه‌وره‌تی پێ شۆرد ، پاشان دەستی ساوی به‌ زه‌ویدا ، پاشان ئاوی هه‌لدا به‌ دەم ولووتیدا ، پاشان روومه‌ت و هەردوو دەستی شۆرد ، پاشان ئاوی به‌ سه‌ر هه‌موو لاشه‌یدا کرد ، پاشان جیگه‌که‌ی خۆی گۆرپی و هەردوو پێی شۆرد [رواه البخاری (۳۶۸/۱) / ۲۵۷ / ۲۵۴ / ۱].

(۶۳) له‌ به‌ر فەرمووده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ عَاصِمِ الْمَازِنِيِّ) (خوای ئی رازی بی‌ت) که‌وا فەرمووی: ((رَأَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَتَوَضَّأُ فَجَعَلَ يَدُكَ ذِرَاعِيهِ)) واتە: بینیم پیغمبهری خوا (ﷺ) دەست نۆیژی ده‌گرت ، جا به‌ هەردوو دەستی با‌لی ده‌ساوی [رواه ابن حبان (۳۶۳/۳) والطياليسي (۱۰۹۹/۱۴۸) ومن طريقه رواه احمد (۳۹/۴) وإسناده صحيح بروهانه الأدلة الرضية (۳۸)].

(۶۴) له‌ به‌ر فەرمووده‌که‌ی (عَائِشَةَ) بڕوانه (پ ۴۲).

دواخستنی شۆردنی هەردوو پێ له‌ دەست نۆیژه‌که‌دا تا کۆتایی خۆشۆردنه‌که‌ (۶۵).

ئهو خۆشۆردنانه‌ی که‌ سوننه‌تن (الإغتسلات المستحبة)

پاش مردوو شۆردنه‌وه (۶۶) ، وه بۆ ئیحرام به‌ستن (۶۷) ، وه پێش چوونه مه‌که‌که‌وه (۶۸) ، وه بۆ هەردوو جه‌ژنه‌که‌ (۶۹) ،

(۶۵) له‌ به‌ر فەرمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان ئی رازی بی‌ت) بڕوانه (پ ۶۲) .

تیبینی:

دروسته ژن و میرد پیکه وه خویمان بشون له یهك شویندا ، وه ته ماشای یهك تیش بکهن ، له بهر فەرمووده که ی (عائشة) (خوای لی رازی بیئت) که وا فەرمووی: ((كُنْتُ اُغْتَسِلُ اَنَا وَرَسُولُ اللّٰهِ ﷺ) مِنْ اِنَاءٍ وَّاحِدٍ ، وَنَحْنُ جُنُبَانٌ)) واته: من و پیغه مبهری خوا (ﷺ) له یهك قاپدا خویمان ده شوورد ، وه هردوو کمان له ش گرانیش بووین [رواه البخاری (۲۶۳/۲۷۴/۱) و مسلم (۳۲۱/۲۵۶/۱) و غیرهما].

(۶۶) له بهر فەرمووده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((مَنْ غَسَلَ الْمَيِّتَ فَلْيَغْتَسِلِ ، وَمَنْ حَمَلَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ)) واته: هر که سیک مردوی شوورده وه ، با خوئی بشوات ، وه هر که سیکیش هه لی گرت ، با دهست نوژی بگریته وه [رواه ابوداود (۳۱۶۱/۵۱۱/۳) و الترمذی (۹۹۳/۳۱۸/۳) و ابن ماجه (۱۴۶۳/۴۷۰/۱) و هو حدیث صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (۱۱۹۵)].

وه ئەم فەرمانه له (وَأَجِبْ) هوه لا ده دریت بو سوننهت ، به فەرمووده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((لَيْسَ عَلَيْكُمْ فِي غَسْلِ مَيِّتِكُمْ غَسْلٌ إِذَا غَسَلْتُمُوهُ ، فَإِنَّ مَيِّتَكُمْ لَيْسَ بِنَجَسٍ فَحَسْبُكُمْ أَنْ تَغْسِلُوا أَيْدِيَكُمْ)) واته: خو شووردنتان له سه نیه له شوورده وه ی مردوو هکتاندا ، چونکه مردوو هکتان پیس نیه ، به ستانه ته نها ده ستان بشون [رواه البيهقي (۳۹۸/۳) و الحاكم (۳۸۶/۱) و هو حدیث حسن بروانه أحكام الجنائز (۵۳)].

(۶۷) له بهر فەرمووده که ی (عائشة) (خوای لی رازی بیئت) که وا (أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ) تووشی زه یسانی بوو به (مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ) له لای دارکه دا (عِنْدَ الشَّجَرَةِ) ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمانی به (أَبُو بَكْرٍ) کرد که وا ((يَا مُرَّاهَا أَنْ تَغْتَسِلَ وَتَهَلَّ)) واته: فەرمانی پی بکات خوئی بشوات وئحرام به ستیت [رواه مسلم (۱۰۹/۸۶۹/۲)].

(۶۸) له بهر فەرمووده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) ((أَنَّهُ كَانَ لَا يَقْدُمُ مَكَّةَ إِلَّا بَاتٍ بِذِي طَوًى حَتَّى يُصْبِحَ وَيَغْتَسِلَ ، ثُمَّ يَدْخُلُ مَكَّةَ نَهَارًا ، وَيَذْكَرُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ فَعَلَهُ)) واته: که وا نه ده چوو مه که وه تا له (ذِي طَوًى) نه وه شه وه ده مایه وه ، پاشان که رۆژ ده بویه وه خوئی ده شوورد و ده چوو مه که وه به رۆژدا ، وه ده یه فەرموو: پیغه مبهری خوا (ﷺ) وای ده کرد [رواه البخاری (۱۵۷۳/۴۳۵/۳) مع الفتح و مسلم (۹۱۹/۲) _ ۲۲۷ _ (۱۲۵۹) و هذا لفظه ، و غیرهما].

(۶۹) له بهر نه و (أَثَرِهِ) (علي) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیاویک پرسیاری لی کرد له باره ی غوسله وه ؟ نه ویش فەرمووی: ((اِغْتَسِلْ كُلَّ يَوْمٍ إِذَا شِئْتَ)) واته: هه موو رۆژیک خوئی بشو نه گهر ویستت لی بوو . [رواه البيهقي بروانه الوجيز في أصول الفقه (۴۷)].

وه (أثر) هكهى (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بیّت) ((أَنَّهُ كَانَ يَغْتَسِلُ يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ أَنْ يَخْدُوا إِلَى الْمَصَلَّى)) واته: كهوا غوسلى دهكرد پوژى جهژن پيش نهوهى برپويشتايه بو شويى نويزى جهژن . [رواه الامام مالك في الموطأ (٢/١٧٧) والامام الشافعى في الام (٢٦٥/١) وهو اثر صحيح بروانه الأدلة الرضية (٣٩ل)].

وه پاش هاتنهوه هوش له بى هوشى ^(٧٠) وه بو دووباره كردنهوهى (جماع) كردن ^(٧١) ، وه ئافرهتى (مُسْتَحَاضَةً) بو هه موو نويزيك ^(٧٢) ، وه بو (دَفْنِ) كردنى (مُشْرِكِ) ^(٧٣) .

(٧٠) له بهر فهرمودهكهى (عائشة) (خوای لى رازى بیّت) كهوا فهرموى: پوژيك پيغه مبهرى خوا (ﷺ) بى هوش كهوت ، جا - كه هاتهوه هوشى خوئى - فهرموى: ((أَصَلَى النَّاسُ ؟)) واته: خهلكى نويزيان كرد ؟ ووتمان: نهء ، چاوه پروانى تو دهكهن نهى پيغه مبهرى خوا ، جا فهرموى: ((ضَعُوا لِي الْمَاءَ فِي الْمِحْضَبِ)) واته: ئاووم بو بخه نه سهر له (مِحْضَبِ) هكهدا - كه قاپى ئاو گهرم كردنه - ، (عائشة) فهرموى: ئيمهش ئاومان بو ئامادهكرد ، جا خوئى شوورد ، پاشان پويشت بو نويز بچيت جاريكى تر بى هوش كهوتهوه ، پاشان هاتهوه هوشى خوئى ، جا فهرموى: ((أَصَلَى النَّاسُ ؟)) واته: ئايا خهلكى نويزيان كرد ؟ ، ئيمهش ووتمان: نهء ، چاوه پروانى تو دهكهن نهى پيغه مبهرى خوا ، جا فهرموى: ((ضَعُوا لِي الْمَاءَ فِي الْمِحْضَبِ)) واته: ئاووم بو بخه نه سهر له (مِحْضَبِ) هكهدا ، جا دانيشت خوئى شوورد ، پاشان پويشت بو نويز بچيت جاريكى تر بى هوش كهوتهوه ، پاشان هاتهوه هوشى خوئى ، جا فهرموى: ((أَصَلَى النَّاسُ ؟)) واته: ئايا خهلكى نويزيان كرد ؟ ، ئيمهش ووتمان: نهء ، چاوه پروانى تو دهكهن نهى پيغه مبهرى خوا ، جا فهرموى: ((ضَعُوا لِي الْمَاءَ فِي الْمِحْضَبِ)) واته: ئاووم بو بخه نه سهر له (مِحْضَبِ) هكهدا ... [رواه البخارى (٦٨٧/١٧٢) ومسلم (٤١٨/٣١١)].

(٧١) له بهر فهرمودهكهى (أَبُو رَافِعٍ) (خوای لى رازى بیّت) كهوا پيغه مبهرى خوا (ﷺ) شهويك گهرا به سهر هه موو خيزانه كانيدا ، له لاي هه ريه كيكيان خوئى ده شوورد ، جا (أَبُو رَافِعٍ) ووتى: منيش ووتم نهى پيغه مبهرى خوا ، بو چي بو هه موويان يهك جار خوت ناشوريت ؟ نهويش فهرموى: ((هَذَا أَرْكَى وَأَطْيَبُ وَأَطْهَرُ)) واته: نه ميان جوانتره وچاكترو پاكتره [رواه ابوداود (٢١٦/٣٧٠) وابن ماجه (٥٩٠/١٩٤) بروانه وهو حديث حسن بروانه صحيح ابن ماجه (٤٨٠)].

(٧٢) له بهر فهرمودهكهى (عائشة) (خوای لى رازى بیّت) كهوا (أُمُّ حَبِيبَةَ) تووشى نه خوئى ئافرهتان (إِسْتِحَاضَةً) هات له سه ردهمى پيغه مبهرى خوادا (ﷺ) ((فَأَمْرَهَا بِالْعُسْلِ

لِكُلِّ صَلَاةٍ)) واته: جا فه رمانی پی کرد که وا بۆ هه موو نوێژیک خۆی بشوات [رواه أبوداود (۲۹۲/۴۸۳/۱) بروانه وهو حدیث صحیح بروانه صحیح ابی داود (۲۶۹)].

وه ئەم فه رمان (أمر) ه بۆ پێویست (وَأَجِب) نییه به لکو بۆ سوننه ته ، چونکه له ریوایه تی ئیمامی [مُسْلِم] (۱/رقم/۳۲۴) دا [عَائِشَةُ] ده فه رمی: پێغه مبه ری خوا (ﷺ) پی پی فه رموو: ((أَمْكُثِي قَدْرَ مَا كَانَتْ تَحْبِسُكَ حَبِضَتُكَ ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي)) واته: به ئەندازه ی ئەوه ی تووشی هه یز ده بووی تییدا دانیشه ، پاشان خۆت بشۆ - و نوێژ بکه - ، جا بۆ هه موو نوێژیک خۆی ده شوێرد .

وه له لای ئیمامی [أَبُو دَاوُد] (۱/رقم/۲۹۸) و [إِبْنِ مَاجَةَ] (۱/۲۰۴/۶۲۴) وهو صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (۵۰۷) دا پێغه مبه ری خوا (ﷺ) به (فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ) ی فه رموو: ((... تَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ)) واته: ... وه بۆ هه موو نوێژیک ده ست نوێژ بگره . که وا بوو ئەو خو شوێردنه (عَزِيمَةً) ه به لām (رُحْصَةً) یش ئەوه یه بۆ هه موو نوێژیک ته نها ده ست نوێژ بگریته وه .

(۷۳) له بهر فه رموو ده که ی ئیمامی (عَلِي) (خوای لی رازی بیته) که وا فه رموو ی به پێغه مبه رم ووت: (أَبُو طَالِبٍ) مرد ، ئەو یش فه رموو ی: ((إِنْ هَبَّ قَوَارِهِ)) واته: برۆ بپشاره وه (ده فنی بکه) . جا کاتیگ که پامه وه پی پی و وتم: ((اغْتَسِلِ)) واته: خۆت بشۆ [رواه النسائي (۱۱۰/۱) وأبوداود (۳۱۹۸/۳۲/۹) مع العون وهو حدیث صحیح بروانه أحكام الجنائز (ل ۱۳۴)].

مهسح کردن له سه ر خوف^(۷۴) و گۆره وی

(الْمَسْحُ عَلَى الْخُفَيْنِ وَالْجَوْرَيْنِ)

ده توانیته له جیاتی پی شوێردن مهسح بکریته له سه ر (خُوف) و گۆره وی یان هه رشتیکی تر جیگه ی خوف بگریته وه^(۷۵) ، ئەگه ر به ده ست نوێژه وه له پی کرا بیته^(۷۶)

(۷۴) (خُوف): له شیوه ی گۆره وی (جَوْرَب) یه له پیسته دروست ده کریته .

(۷۵) ئیمامی (النَّوَوِي) (ره حمه تی خوای لی بیته) له [شرح صحیح مسلم] دا (۱۶۴/۳) ده فه رمی: ئەو زانایانه ی که (أَهْلِي) (إِجْمَاع) ن هه موویان یه کران له سه ر ئەوه ی که دروسته مهسح له سه ر (خُوف) بکریته ، له کاتی (سَفَر) و (حَضْر) دا ، ئیتر له بهر پێویستی بیته یان نه ، هه تا بۆ ئافره تیکیش که له مالی خویدا بیته ، یان بۆ که سیگ نه خو ش بیته له سه ر جیگا که وتبیته ، هه ر دروسته مهسح بکه ن ، ته نها (شِيعَةَ) و (خَوَارِج) نه بیته که نکۆلیان لی کردوه ، ئەوانیش گوی به جیاواز (خِلاف) یان نادریت ، (حَسَنُ الْبَصْرِي)

(ره‌حمه‌تی خوای لى ببيت) فه‌موويه‌تی: هه‌فتا (٧٠) كه‌س له‌هاوه‌لانى پيغه‌مبه‌رى خوا(ﷺ) بويان گي‌راومه‌ته‌وه‌ كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) مه‌سحى له‌سه‌ر (خُوف) كردوه .
 وه‌باشترين به‌لگه‌ش فه‌رموده‌كه‌ى (جَرِير) ه (خوای لى رازى ببيت) كه (هَمَّامُ بْنُ الْحَارِثِ) ده‌فه‌رمى: ((رَأَيْتُ جَرِيرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بَالَ ، ثُمَّ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى ، فَسُئِلَ ، فَقَالَ : رَأَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) صَنَعَ مِثْلَ هَذَا)) واته: بينيم (جَرِيرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) ميزى كرد ، پاشان ده‌ست نويزى گرت ومه‌سحى له‌سه‌ر هه‌ردوو(خُوف) ه كه‌ى كرد ، پاشان هه‌ستا نويزى كرد ، جا پرسيارى لى كرا ، ئه‌ويش فه‌رموى : بينيم پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) واى كرد [رواه مسلم (٢٢٧/١) والترمذى (٩٣/٦٣/١)] ، چونكه (جَرِير) پاش دابه‌زىنى سوره‌تى (المائدة) موسولمان بوو ، كه له‌و سوره‌ته‌دا ئايه‌تى ده‌ست نويزى دابه‌زى ، كه تييدا فه‌رمان به‌پى شو‌ردن كرا ، كه‌وا بوو ئه‌و ئايه‌ته‌مه‌سح كردنى سه‌ر (خُوف) و گوره‌وى (نَسَخ) نه‌كردوته‌وه .

وه‌بو مه‌سح كردن له‌سه‌ر گوره‌وى و نه‌عل فه‌رموده‌مان زور هه‌يه ، ده‌توانى ته‌ماشاي ناميلكه‌يه‌ى (تَمَامُ النَّصْحِ فِي أَحْكَامِ الْمَسْحِ) (مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ) بكه‌ى كه به‌جوانى باسى مه‌سح كردن ده‌كات ، وه‌هه‌موو فه‌رموده‌كان له‌و باره‌وه‌ديئيه‌وه ، وه‌يه‌كئيه‌له‌و فه‌رمودانه فه‌رموده‌كه‌ى (الْمَغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ) يه (خوای لى رازى ببيت) ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ { ﷺ } تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى الْجَوْرِبَيْنِ وَالنَّعْلَيْنِ)) واته: پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) ده‌ست نويزى گرت و مه‌سحى له‌سه‌ر گوره‌وى و نه‌عله‌كانى كرد [رواه أبوداود (١٥٩/٢٦٩/١) والترمذى (٩٩/٦٧/١) وابن ماجه (٥٥٩/١٨٥/١) وه‌وحديث صحيح بروانه الإرواء (١٠١) وصحيح أبى داود (١٤٧)].

(٧٦) له‌به‌ر فه‌رموده‌كه‌ى (مُعِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ) (خوای لى رازى ببيت) كه‌وا فه‌رموى: شه‌ويك له‌سه‌فه‌ريكدا له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌رى خوا دا بووم (ﷺ) جا پيئى ووتم: ((أَمَعَكَ مَاءٌ ؟)) واته: ئايا ئاووت پيئيه ؟ ووتم: به‌لئى . جا دابه‌زى له‌ووشتره‌كه‌ى _ بو ده‌ست به‌ئاو گه‌ياندن _ وه‌پيئى كرد تا له‌به‌ر چاو ديار نه‌ما له‌تاريكايى شه‌ودا ، پاشان هاته‌وه‌جا له‌كوونه‌كه‌ئاووم كرده سه‌ر ده‌ستيدا ، جا رومه‌تى شو‌رد و (جُبَّة) يه‌كى(صُوف)ى بو ماوه‌ى شه‌وو و رُوْثِيْكَ بُوْ كِه‌سِيْكَ له‌مالدا ببيت ، وه‌سى شه‌وو و سى رُوْثِيْش بُوْ كِه‌سِيْكَ له‌سه‌فه‌ردا ببيت ^(٧٧) ، وه‌ماوه‌كه‌ى له‌و كاته‌وه‌ده‌ست پيئى ده‌كات كه‌يه‌كه‌م جار مه‌سحى له‌سه‌ر ده‌كات تا وه‌كو شكانى دوايين ده‌ست نويزى كه‌پيش ته‌واو بوونى كاته‌كه‌گرتبووبيتى ^(٧٨) ، وه‌ته‌نها مه‌سحى بان پيئى ده‌كات ^(٧٩) ، وه‌به‌تاليش ده‌بيته‌وه‌به‌ته‌واو بوونى ماوه‌ى ديارى كراو ،

وه به لهش گرانی ^(۸۰) وه به داکه ندنی ئەو شتە ی مهسحه که ی له سه ر
 کراوه ^(۸۱).

له بهردا بوو ، نهیتوانی له قۆله کانیوه دهستی دهر بکات ، تا له ژیر (جُبَّه) که وه ههردوو
 دهستی دهرکرد ، جا ههردوو بآلی پێ شۆرد و مهسحی سهری کرد ، پاشان داچه ميم بۆ
 ئەوه ی (خُوف) هکانی داکه نم ، فه رمووی: ((دَعَهُمَا ، فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ)) واته:
 وازی ئی بینه چونکه من ههردوو کیم به دهست نوێژه (طَهارة) هوه له پێ کردوه ، جا مهسحی
 له سه ر کرد . [رواه البخاری (۲۰۶/۳۰۹/۱) ومسلم (۲۷۴/۲۳/۱)].

(۷۷) له بهر فه رمووده که ی (عَلِي) (خوای ئی رازی بیئت) که وا فه رمووی: ((جَعَلَ
 رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ لِلْمَسَافِرِ وَيَوْمًا وَلَيْلَةً لِلْمُقِيمِ)) واته: پیغه مبهری
 خوا (ﷺ) سێ شه و سێ پۆژی دانا بۆ یه کێک له سه رفه ر دا بیئت ، وه شه و پۆژی کیش بۆ
 یه کێک له مالدا بیئت [رواه مسلم (۲۷۶/۲۳۲/۱) والنسائي (۸۴/۱)].

(۷۸) بپوانه نامیلکه ی (فَتَاوَى فِي الْمَسْحِ الْخَفِيِّ) (مُحَمَّدُ بْنُ صَالِحِ الْعِثْمِينِ).
 (۷۹) له بهر فه رمووده که ی (عَلِي) (خوای ئی رازی بیئت) که وا فه رمووی: ((لَوْ كَانَ
 الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَسْفَلَ الْخَفِّ أَوْلَى بِالْمَسْحِ مِنْ أَعْلَاهُ ، لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
 يَمْسَحُ عَلَيَّ ظَاهِرَ خُفِّيهِ)) واته: ئەگه ر ئایین به (رأی) بوايه ، ئەوه ده بوايه مهسحی
 ژیری (خُوف) پێشتر بوايه تا بانی (خُوف) ، به لام پیغه مبه رم بینی (ﷺ) مهسحی بانی
 خوفه کانی کرد [رواه ابو داود (۱۶۲/۲۷۸/۱) وهو حديث صحيح بپوانه الإرواء (۱۰۳)].

(۸۰) چونکه مهسح ماوه یه کی بۆ دیاری کراوه نابیت له و ماوه یه تپه ر بکات ، وه
 له ش گرانی به تالی ده کاته وه ، له بهر فه رمووده که ی (صَفْوَانُ بْنُ عَسَّالٍ) (خوای ئی رازی
 بیئت) که وا فه رمووی: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُنَا إِذَا كُنَّا سَفَرًا أَلَّا نَنْزِعَ خِفَافَنَا
 ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ ، لَكِنْ مِنْ غَائِطٍ وَبَوْلٍ وَنَوْمٍ)) واته: پیغه مبهری خوا
 (ﷺ) فه رمانی پێ ده کردین ئەگه ر له سه رفه ردا ببوايه یه ، که وا سێ شه و سێ پۆژ
 (خُوف) هکانمان له پێ دانه که نین ، مهگه ر بۆ له ش گرانی ، نه ک بۆ میز و پیسی و خه و [رواه
 الترمذی (۹۶/۶۵/۱) والنسائي (۸۴/۱) وهو حديث حسن بپوانه الإرواء (۱۰۴)].

(۸۱) چونکه ئەگه ر له پێی داکه ند ، پاشان کردیوه پێی ئەوه به (طَاهِر) ی له پێی
 نه کردوه .

تیبینی:

ئەگه ر کاتی مهسح کردنه که ته واو بوو یان (خُوف) هکانی داکه ند ، ئەوه ئیتر دروست
 نییه مهسحی تری له سه ر بکریت - ئەگه ر دهست نوێژی شکا - مهگه ر دهست نوێژیکی

تازە بگریته وه ، له گه‌ڵ شۆردنی هەردوو پێیدا ، بەلام ئەگەر دەست نۆیژی بوو کاتیگ که
(خۆف)ه‌که‌ی داکنه‌ند ، یان کاته‌که‌ی گۆتایی پێ هات ، ئەوه دەست نۆیژه‌که‌ی به‌تال
نابێته‌وه ، تا ئەو دەست نۆیژه‌ی ده‌شکێت ، وه ده‌توانیت تا ئەو دەست نۆیژه‌ی
ده‌شکێت هەر نۆیژی پێوه بکات . بروانه [الوجیز من فقه السنة والکتاب العزیز (٤٣٧)].

له‌بلاوکراوه‌کانی مالپه‌ری ئیمان وه‌ن

www.iman1.com

هه‌میشه له‌گه‌لمان بن بۆنۆیبوونه‌وه‌ی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com